

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/122/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813210161
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7813210161.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Husivargu a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Gizely Majerčákovej, v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO : 36 234 176, zastúpeného spoločnosťou ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Justičná 9, IČO: 36 789 615, proti odporkyni A. D., bývajúcej v G. H. č. XXX, o zaplatenie 648,54 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 24.10.2013, č.k. 8C 473/2013-17, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým bol návrh v prevyšujúcej časti zamietnutý, ako aj vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Rožňava (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozsudkom zo dňa 24.10.2013, č.k. 8C 473/2013-17 zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 473,26 € istiny s 8,76 % ročným úrokom z omeškania od 15. 5. 2013 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 10,- Eur, počnúc mesiacom november, vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca vopred, pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia jednej splátky. V prevyšujúcej časti súd zamietol návrh nad priznanú sumu 473,26 Eur istiny, kapitalizovaného denného úroku z omeškania od „zosplatenia“ do podania návrhu vo výške 152,28 Eur, ako aj úroku z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 648,54 Eur od 15. 5. 2013 do zaplatenia. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 2.3.2010 uzavrel navrhovateľ s odporkyňou úverovú zmluvu č. 4003004267, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru v sume 700 €. Odporkyňa sa zaviazala uhradiť úver v 24 mesačných splátkach po 36,47 Eur, teda celkom sumu 948,22 Eur. Pretože odporkyňa nesplácala úver podľa dohodnutých podmienok, navrhovateľ ju vyzval k splateniu celého dlhu vo výške 648,54 Eur s 0,024% úrokom z omeškania denne od 15.5.2013 do zaplatenia. Zároveň žiadal priznať aj úrok z omeškania od „zosplatenia“ do podania návrhu v sume 141,04 € plus trovy konania.

Okresný súd po citácii § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 53 ods. 1 až 14 OZ, § 54 ods. 1 až 3 OZ konštatoval, že úverová zmluva, ktorú navrhovateľ a odporkyňa uzavreli dňa 2.3.2010 bola vyhotovená na vopred pripravenom tlačive - formulári - po vyplnení identifikačných údajov navrhovateľa a osobných údajov odporkyne. Súčasťou zmluvy boli aj Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“), ktoré pre drobné písmo nie sú čitateľné, rovnako aj ustanovenia Úverovej zmluvy. Úverové podmienky nemôžu slúžiť na to, aby sa do nich často v neprehľadnej, mimoriadne zložitej formulácii a malými písmenami zmluvný partner spotrebiteľa snažil ukryť dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých zmluvný partner predpokladá, že

pozornosti spotrebiteľa uniknú. Pokiaľ tak urobí (ako sa to stalo aj v predmetnom prípade), spreneverí sa princípu dôvery spotrebiteľa v poctivé a slušné konanie navrhovateľa. Takémuto konaniu navrhovateľa nemožno priznať právnu ochranu pre rozpor s dobrými mravmi. Zmluvná sloboda spotrebiteľa pri určovaní, ktoré „dojednania“ budú uvedené v zmluve a ktoré budú v Úverových podmienkach, je iba zdantlivá, lebo obe „listiny“ vo formulárovej podobe pripravil navrhovateľ. Navrhovateľ ukryl dohodu o zmluvnom úroku, sankčnom úroku - zmluvnej pokute do úverových podmienok bez toho, aby v samotnej zmluve (o úvere) na možnosť požadovať zmluvnú pokutu spotrebiteľa, čo i len upozornil. Navrhovateľovi nebolo možné tento nárok priznať pre rozpor s dobrými mravmi. Okrem zmluvnej pokuty a zmluvného sankčného úroku navrhovateľ žiadal priznať aj úrok z omeškania vo výške 0,024% denne, čo predstavuje ročný úrok vo výške 8,76%, ktorý súd navrhovateľovi priznal podľa § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z.z. v spojení s § 517 ods. 2 OZ, lebo odporkyňa sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu. Vzhľadom na rozpornosť dojednania sankčného úroku - zmluvnej pokuty, návrh v prevyšujúcej časti nad 473,26 € istiny, kapitalizovaného denného úroku z omeškania od „zosplatnenia“ do podania návrhu vo výške 152,28 €, ako aj úroku z omeškania 0,024% denne zo sumy 648,54 € od 15.3.2013 do zaplatenia zamietol, ako nedôvodný z dôvodu neprijateľných podmienok zmluvy. Odporkyňa zaviazal na zaplatenie sumy 473,26 € istiny, ktorá predstavuje neuhradený zostatok istiny úveru (z celkovej sumy 700 € po odpočítaní uhradených splátok odporkyňou). Ďalšiu sankciu považoval okresný súd za duplicitnú a neprimeranú, a preto v prevyšujúcej časti návrh nad priznanú sumu 473,26 € zamietol. Výrok o povolení splátok dôvodil (súd) aplikáciou § 160 ods. 1 O.s.p, lebo nie je v schopnostiach ani v možnostiach odporkyne uhradiť dlžnú sumu jednorazovo. Preto súd umožnil odporkyňi splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 10 € pod hrozbou straty výhody splátok, nezaplatením čo i len jednej splátky. Výrok o trovách konania súd oprel o ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti výroku rozsudku, ktorým bol návrh v prevyšujúcej časti zamietnutý a výroku o nepriznaní trov konania, podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zmeniť rozsudok v napadnutej časti a návrhu v celom rozsahu vyhovieť. Odvolanie podal z dôvodov v § 205 ods. 2 písm. a/, písm. b/, písm. d/ a písm. f/ O.s.p. Uviedol, že úverová zmluva bola uzavretá dňa 2.3.2010. Bola uzavretá v písomnej forme na jednej listine, určitým, slobodným a vážnym prejavom vôle odporcu (správne - odporkyne). Svoju vôľu byť viazaná touto zmluvou a jej „súčasťami“ potvrdila odporkyňa podpisom na „prednej“ strane zmluvy. Podstatné náležitosti vyplývajú v zrozumiteľnom znení buď priamo zo zmluvy alebo „ÚP“, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

Formulárový typ zmluvy je úplne bežnou obchodnou zvyklosťou. Vyslovil názor, že žiaden zákon použitie formulároveho typu zmluvy (ktorý rešpektuje ustanovenia o ochrane spotrebiteľa), nevyklučuje. Pre tento typ zmlúv je typické, že druhá strana - v tomto prípade spotrebiteľ, nemá možnosť upravovať (celý) návrh zmluvy, ale je stále na jeho vôli, či takúto zmluvu uzavrie, alebo nie. Poukázal na to, že súd v odôvodnení rozhodnutia nepravdivo uvádza, že „navrhovateľ ukryl dohodu o zmluvnom úroku, sankčnom úroku ...do úverových podmienok“. Na prednej strane (zmluvy) je uvedená ročná úroková sadzba 20,90% úplne zreteľne, rovnako celkové náklady spotrebiteľa v bode 55 zmluvy vo výške 175,28 € (ktoré predstavujú v podstate vypočítanú výšku úroku z úveru, keďže poplatok za vedenie úverového účtu bol 0,00 €). Zo zmluvy, t.j. z jej prednej strany je jednoznačne zrejma nielen výška úrokovej sadzby, ale aj suma úroku z úveru. Pokiaľ ide o sankčný úrok, teda úrok z omeškania, ten si navrhovateľ môže voči odporkyňi uplatňovať aj bez toho, aby sa na tom dohodli. Vyslovil názor, že Úverové podmienky i celá zmluva sú dobre čitateľné „voľným“ okom aj vo fotokópii. Žiadny predpis ani judikatúra súdov nestanovuje, v akej veľkosti písma majú byť texty týchto právnych úkonov vyhotovené. Dojednanie o zmluvnej pokute je upravené v § 3 Hlava 17 (ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy) - hlava 6 § 7 týchto úverových podmienok, ale v tomto konaní si navrhovateľ zmluvnú pokutu neuplatnil. Navrhovateľ si uplatnil kapitalizovaný denný úrok z omeškania od 15. dňa nasledujúceho po „zosplatnení“ (t.j. od 2.3.2011) do podania návrhu na vydanie platobného rozkazu (t.j. do 14.5.2013), ktorý po zohľadnení úhrad dlžníčkou vykonaných od „zosplatnenia“ do podania návrhu vyčíslil na sumu 141,04 €. Zároveň si uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 648,54 € od 15.5.2013 do zaplatenia. Výška úveru predstavuje sumu 700 € (bod 48 zmluvy), celkové náklady spotrebiteľa sumu 175,28 € (v bode 55 zmluvy), teda 25%, čo je dokonca niekoľkonásobne menej, ako je stanovené v prehľade maximálnej výšky odplaty stanovenej Nariadením vlády SR č. 238/2008 Z.z. Nesúhlasil s povolením splátok pre odporkyňu po 10 € mesačne a navrhol splátky aspoň 30 € mesačne. Žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania v sume 31,28 € s DPH.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou (§ 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, voči ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 O.s.p.) preskúmal rozsudok v napadnutej časti podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p., t.j. len výrok, ktorým bol návrh v prevyšujúcej časti zamietnutý, ako aj súvisiaci výrok o náhrade trov prvostupňového konania a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Krajský súd v Košiciach verejne vyhlásil rozsudok dňa 28.4.2015 o 13.30 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p., v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p. a § 214 ods. 2 O.s.p.).

Odvolaním navrhovateľa nebol napadnutý výrok rozsudku, ktorým bolo návrhu vyhovie, a tak tento výrok nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Rozsudok okresného súdu, vo výroku, ktorým bol návrh v prevyšujúcej časti zamietnutý a vyslovené, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania je vecne správny, a preto ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolaťel namietal odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p., že v konaní došlo k vadám uvedeným § 221 ods. 1 písm. h/ - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, podľa § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p., nakoľko konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (nepreskúmateľnosť rozhodnutia), a z dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p., že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaťel dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. je naplnený vtedy, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. Odvolaťelom je namietané nesprávne právne posúdenie veci tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.).

Odvolaťel dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p. je naplnený vtedy, ak konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolaťel poukazuje na nepreskúmateľnosť rozhodnutia.

Odvolaťel dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 133 až § 135 O.s.p.

K odvolaciemu dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak sice aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedené odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 133 až § 135 O.s.p. alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 132 O.s.p., a z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a preto odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým bol návrh v prevyšujúcej časti zamietnutý, ako aj vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Podrobné, správne, a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto v podrobnostiach odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že navrhovateľovi nie je možné priznať úroky a poplatky, o ktoré je navýšený úver z dôvodu, že tieto nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to s poukazom na § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, t.j. v znení účinnom ku dňu 2.3.2010.

Ako vyplývalo z vykonaného dokazovania povinnosť odporkyne hrať poplatky za poskytované služby a uhrádzať úroky z poskytnutého úveru bola zakotvená v hlave 7 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., v § 7 a v § 9, a na tieto Úverové podmienky v spojení so sadzovníkom poplatkov a odmien odkazuje aj navrhovateľ v odvolaní.

S názorom navrhovateľa, že podpisom Úverovej zmluvy sa Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. stali súčasťou zmluvy, a (tým) sú záväzné pre obe zmluvné strany, odvolací súd nesúhlasí.

Obchodný zákonník v § 273 ods. 1 uvádza, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“) vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku však podobné ustanovenie ako v § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka neobsahuje, okrem § 788 ods. 3 Občianskeho zákonníka v prípade poistnej zmluvy. Časť zmluvy, uzavretá podľa Občianskeho zákonníka, preto (okrem poistnej zmluvy) nemôže byť určená púhym odkazom na VOP. Rovnako tento záver platí aj o zmluve spotrebiteľskej, ktorá je svojou povahou zmluvou občianskoprávnou.

Z vyššie uvedeného vysvitá, že v (ostatných) prípadoch zmlúv uzavretých podľa Občianskeho zákonníka (vrátane spotrebiteľskej zmluvy) je vylúčené, aby sa všeobecné úverové podmienky bez ďalšieho stali

súčasťou zmluvy. Z toho potom vyplýva, že (v prípade), pokiaľ zmluvné strany sa dohodnú na tom, že pre daný zmluvný vzťah sa budú aplikovať dojednania obsiahnuté vo VOP, tieto sa nemôžu, bez ich podpísania zmluvnými stranami stať súčasťou zmluvy, preto pre dodržanie podmienky písomnej formy zmluvy je nutné, aby takéto VOP boli účastníkmi zmluvného vzťahu podpísané.

V prejednávanej veci Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. neboli zmluvnými stranami (a ani odporkyňou) osobitne podpísané, a preto sa nestali súčasťou zmluvy, ako sa mylne domnieva navrhovateľ.

Z úverovej zmluvy uzavretej medzi navrhovateľom a odporkyňou dňa 2.3.2010 vyplýva, že navrhovateľ poskytol odporkyňi úver v sume 700 €, ktorý sa odporkyňa zaviazala splácať v 24 mesačných splátkach po 36,47 €. V tejto úverovej zmluve bola dohodnutá aj ročná úroková sadzba 20,90%, a prvá splátka dňom 2.4.2010. Lehota splatnosti bola stanovená dňom 25.3.2012.

Úroky dohodnuté pri poskytovaní peňažnej pôžičky alebo pri poskytovaní úveru predstavujú odmenu za užívanie požičanej istiny. Dohodnuté úroky je potrebné odlišovať od úrokov z omeškania, na ktoré má veriteľ zo zákona právo, ak sa dlžník dostane do omeškania s peňažným plnením (§ 517 ods. 2 OZ).

Občiansky zákonník, Obchodný zákonník, ani iné právne predpisy výslovne nestanovia, do akej výšky je možné pri pôžičke alebo úvere dojednať úroky, ktoré sú (teda) predmetom voľného zmluvného dojednania medzi účastníkmi zmluvného vzťahu, čo však neznamená, že by sa na túto dohodu nevzťahovalo ustanovenie § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúci z občianskoprávných vzťahov, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Neprimerane vysoké úroky, dojednané pri peňažnej pôžičke alebo úvere, sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania sa a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. V súlade s dobrými mravmi je len také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny, a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška dohodnutých úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26.4.2012 sp.zn. 5 Cdo 26/2011).

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že dohodnutá výška úrokov z úveru 20,90% ročne, podstatne prevyšuje úrokovú mieru obvyklú v praxi peňažných ústavov v čase uzavretia úverovej zmluvy, t.j. 2.3.2010 (10,48%) ročne; z tohto dôvodu je táto dohoda v rozpore s dobrými mravmi, a je teda neplatná v zmysle § 39 OZ.

Ako už bolo konštatované, v úverovej zmluve neboli dojednané žiadne poplatky alebo úroky (okrem vyššie spomínaného), a tak navrhovateľ má nárok iba na zaplatenie istiny tak, ako to správne uzavrel súd prvého stupňa.

Neodôvodnené sú odvolacie námietky navrhovateľa aj v časti nepriznania zmluvnej pokuty - vo výške ušlého úroku, lebo vykonaným dokazovaním nebolo preukázané uzavretie dohody o zmluvnej pokute v písomnej forme podľa § 544 ods. 2 OZ. Zmluvnú pokutu účastníci nedojednali v úverovej zmluve, ktorá je oboma účastníkmi podpísaná, ale táto je uvedená iba v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., ktoré však nie sú podpísané účastníkmi konania. Takto nie je splnená podmienka písomnej formy dohody o zmluvnej pokute. Z týchto dôvodov nebolo možné odporkyňu zaviazat' na zaplatenie zmluvnej pokuty - vo výške ušlého úroku.

Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z.). Keďže v úverovej zmluve neboli dojednané poplatky, ktorých zaplatenia sa navrhovateľ domáhal v zmysle § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z.

o spotrebiteľských úveroch, nebolo možné zaviazať odporkyňu ani na zaplatenie ďalších poplatkov a sankčných úrokov.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré obsahuje rozsudok súdu prvého stupňa dospel odvolací súd k záveru, že odvolacie námietky navrhovateľa nie sú dôvodné a nie sú spôsobilé privodiť zmenu rozsudku v napadnutej časti.

Výrok o trovách odvolacieho konania sa zakladá na ustanovení § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ bol v odvolacom konaní neúspešný, a tak nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odporkyni trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto odvolací súd rozhodol, že nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.